

competencias a las diputaciones provinciales en materia de turismo.

Pero no pararon ahí, porque ustedes querían darle rango de ley. Porque precisamente en el anteproyecto de la ley de turismo, ocio y hospitalidad de la Comunitat Valenciana, ustedes proponen que esa figura aparezca y lo hace, evidentemente, dándole rango de ley.

Y, bueno, la justicia las ha parado los pies, les ha dicho que no. Y, por lo tanto, ahí se crea una especie, sí, de..., bueno, de cuestión extraña, porque hay dentro de la ley, o del anteproyecto, competencias importantes en esta comunidad, nada más y nada menos que en materia de turismo, como pueden ser el elaborar una programación de actividades turísticas y feriales, o aprobar la cuantía presupuestaria necesaria para dar cumplimiento a las acciones objeto de gobierno. Y estas funciones ustedes las delegan en ese consejo de coordinación, que nosotros no..., la justicia acaba de derogar.

Lo que está claro es que ustedes idearon esa ley de turismo, como idearon el..., con la misma filosofía que el decreto anulado por el TSJ, recortando y amordazando el papel de las diputaciones provinciales que venían desempeñando en materia de turismo durante las tres últimas décadas, por cierto, con mucho éxito.

Y nosotros pensamos humildemente, señora *consellera*, que lo más coherente, tras el varapalo judicial, es dejar las cosas como están, sentarse a negociar con las diputaciones y con el sector, negociar un nuevo modelo de gobernanza y no exponerse más ni con recursos ni con otras acciones por parte del Consell a volver a tener un varapalo judicial.

Porque mientras tanto, quienes salen perjudicados, quienes están inseguros y donde se crea mucha intranquilidad no es ya en las propias diputaciones provinciales, sino en el propio sector turístico, que, como usted bien sabe, genera cerca del 13% del producto interior bruto de esta comunidad. Y creo que es lo sufi..., una razón, solo una, lo suficientemente importante como para tenerlo en cuenta.

Muchísimas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Pastor.

Señora *consellera*. Cuando quiera.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gracias, presidenta.

Señoría, ni el decreto ni el texto que se está elaborando ahora mismo como borrador de anteproyecto de ley pretenden amordazar a nadie. No podríamos decir lo mismo de otros gobiernos que han intentado amordazar libertades de expresión en este país.

Mire usted, la existencia de mecanismos que aseguran una coordinación efectiva es una condición indispensable para el buen funcionamiento de un estado descentralizado. No lo digo yo, lo dice la Constitución española y también lo dice el Estatut de autonomía, en su artículo 63.2. Y además avalado también por el propio Tribunal Constitucional en su sentencia 27/87. Porque, ¿qué es lo que se pretendía con este decreto? Evitar las disfunciones que produciría una gestión separada de los servicios públicos.

Bajo esta premisa, tanto la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las bases de régimen local, estableció que prevé la posibilidad de que La Generalitat coordine la actividad de la administración local. Por ello, ya la Ley 2/1983, de 4 de octubre, de La Generalitat, declaró de interés general para la Comunitat Valenciana determinadas funciones propias de las diputaciones provinciales, entre ellas el turismo.

Esta norma constituye el anclaje del decreto que aprobó el Consell, porque esta norma, la ley de 1983, preveía que los criterios de coordinación en materia de turismo se pudieran regular a través de un decreto, que fue lo que aprobó el Consell. Insisto, si el Tribunal Supremo declara interés transaccional será el alto tribunal quien determinará la validez o no de esta norma.

En cuanto al anteproyecto de ley que se está elaborando en este momento, pues se está haciendo precisamente por una responsabilidad de gobierno. Son dos normas de rango distinto, de ámbito de aplicación distinto y de funciones distintas. La primera, la que acabo de mencionar, para coordinar los criterios, mientras que la segunda tiene como objeto la promoción y ordenación de la actividad turística en todo el ámbito de la Comunitat Valenciana, el fomento y modernización de su sector turístico, el impulso de la hospitalidad como elemento básico en la relación entre residentes y turistas y proporcionar un marco normativo para la acción de todas las administraciones públicas de la Comunitat Valenciana. Son dos normas, una ya aprobada y pendiente de resolución judicial y la otra en elaboración, que están en marcha precisamente para cumplir nuestras obligaciones de gobierno, porque nos interesa lo que pasa en esta comunidad y fomentar el turismo.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

La següent pregunta és la 773, que formularà el diputat senyor Rafael Briet, del Grup Parlamentari Socialista, a la consellera de vivenda i obres públiques.

Senyor Briet, quan vullga.

El senyor Briet Seguí:

Gràcies, presidenta.

Consellera, el dia 23 de setembre de 2015, en la seua compareixença per a informar sobre les línies generals destacà que

la política d'habitatge anava a ser la prioritat fonamental de la seua conselleria, assenyalant que marcaria l'agenda i que cada minut, cada acció, cada pensament o cada decisió seria per a millorar la vida de les persones. Després de vint mesos hem pogut constatar per les accions dutes a terme que ha existit un vertader canvi en la política d'habitatge basat en el diàleg, basat en la dignitat i en la resolució dels problemes als quals s'enfronta cada dia la societat.

Aquesta conselleria ha demostrat amb fets que aquella frase «dóna igual qui governe» no és certa, ja que amb els mateixos recursos econòmics i les mateixes dificultats s'han prioritzat unes polítiques determinades enfront a altres que vergonyosament prioritzava l'anterior govern.

Hem pogut veure com mentre el Consell ha buscat solucions per a fer front als desnonaments davant el drama social que han viscut i estan vivint milers de famílies, el Partit Popular lluita en tots els seus espais per impedir avançar en el dret subjectiu a l'habitatge, intentant silenciar un dret humà recollit en el nostre Estatut, en la nostra Constitució, en el PIDESC, en la Carta social europea i en la Declaració dels drets humans.

Hem comprovat com hem passat d'una política d'habitatge inexistent a una política d'habitatge digna, d'una política d'habitatge interessada a una política d'habitatge compromesa, d'una política d'habitatge especulativa a una política d'habitatge social; de l'incompliment de l'anterior govern en les ajudes de l'habitatge, al compliment; de no pagar els IBI als ajuntaments a la col·laboració institucional i de quasi set-cents habitatges del parc públic en estat de deteriorament a la dignificació d'este.

Enfront de la negligent mala gestió i quasi inexistent acció de l'anterior govern en matèria de vivenda, ens trobem un acció de govern decidida, ferma i eficient perquè el canvi puga anar produint-se. I perquè açò siga possible s'han d'aplicar unes mesures i fer l'avaluació pertinent.

Aleshores, la meua pregunta és: quines mesures ha impulsat la conselleria en polítiques d'habitatge des de l'inici de la legislatura? I quin és el balanç de la seua aplicació?

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Briet.

Consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyoria.

Aquest matí hem pogut abordar aquesta qüestió en la sessió de control i, a més, quan ha finalitzat, el president de La Generalitat ha rebut directament de la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques, la PAH, la iniciativa que van a presentar

en el Congrés dels Diputats perquè puguem tindre d'una vegada per totes una autèntica llei de segona oportunitat en este país, i me referisc a Espanya.

Com sa senyoria sap, la política d'habitatge per a este govern és una prioritat. Una política a la qual hem donat un canvi radical, tal com em vaig comprometre en estes Corts en setembre de 2015, posant-la al servei de les persones.

En primer lloc, el Consell va aprovar en 2016 el projecte de llei per a la funció social de l'habitatge que aquestes Corts han convertit en la Llei 2/2017, de 3 de febrer, i que ha entrat en vigor a principis de març i que també aprofite aquesta pregunta per esperar i desitjar que el Govern d'Espanya no execute eixa ja amenaça de recurs d'inconstitucionalitat a aquesta llei en qüestions, a més, que ja se'ns ha plantejat la inconstitucionalitat quan altres autonomies no han recorregut al Tribunal Constitucional, qüestions que a nosaltres sí ens qüestionen.

La gran pregunta és: com és possible que fer complir la Constitució espanyola i fer efectiu el dret a l'habitatge pot ser objecte d'un recurs d'inconstitucionalitat?

El principal objectiu de la llei és fer efectiu el dret de tots els valencians i valencianes a una vivenda assequible, digna i adequada. I, en eixe sentit, s'articulen una sèrie de mecanismes per a poder mobilitzar vivendes i alternatives als desnonaments, impulsar una política integral d'habitatge en la Comunitat Valenciana.

Com a nou instrument, acabem de posar en marxa l'espai Infohabitatge, una plataforma web per a donar servei als ciutadans de forma personalitzada en esta matèria i en especial a aquelles persones que estan patint un procés de desnonament o que necessiten accedir a un lloguer. I, com hem indicat este matí, ja quasi tres-centes persones s'han adreçat pels diferents mecanismes que preveuen estos punts informatius per a fer consultes i se'ls ha proveït de l'ajuda corresponent i especialment hem resolt els sis casos de processos d'execució hipotecària que se'ns havien traslladat.

Per una altra banda, en esta plataforma, la conselleria ha impulsat també el seu paper d'intermediació i aportarà la informació necessària als ciutadans i els mecanismes que es creen per al desenvolupament de la llei.

Un segon aspecte clau és la política que estem duent endavant per a recuperar i millorar el parc públic d'habitatge de la Comunitat Valenciana, tants anys deixat de la mà. Donaré una dada que crec que és prou aclaridora. En la passada legislatura s'invertia en el patrimoni públic d'habitatge 3.902 euros al dia i des de juliol de 2015 fins a desembre de 2016 hem destinat 8.622 euros al dia, més del doble en el manteniment del parc públic. I a més hem incrementat un 77% les bonificacions que estan rebent les persones llogades en el parc públic d'habitatge respecte de l'any 2015 i podem calcular l'import de les bonificacions assumides per La Generalitat i per la conselleria en 2 milions d'euros.

En tercer lloc, hem d'assenyalar l'augment dels costos dedicats al programa d'habitatge, de 37,6 milions en els pressupostos de 2015 a 79 en 2016 i 90,6 en 2017. Això ens ha permés incrementar també el fons per a les sales de renovació i rehabilitació urbana, on tenim signats 19 acords amb el ministeri.

I també ens ha permés augmentar les ajudes per a persones i famílies i crear noves línies d'ajuda, com per exemple, la línia d'ajudes contra la pobresa energètica i la pèrdua de vivenda per no poder pagar el lloguer. En 2017 hem concedit 9.219 ajudes per un import d'1,9 milions d'euros. I ajudes per al pagament de lloguer en situacions d'emergència social en 2017 hem concedit 3.329 ajudes per import de 3,1 milions d'euros. En total, 12.500 famílies beneficiades en la Comunitat Valenciana per una línia que no tenia precedents.

Ajudes per a lloguer d'habitatge, en 2016 concedides 5.915 per un import de 8 milions d'euros, davant les 2.418 ajudes en 2015 per un import de 2,9 milions d'euros. Per tant, l'augment i la bona gestió també és significativa en esta dada comparativa. Ajudes per al foment de la rehabilitació, en 2016 concedides 643 ajudes per un import d'11,1 milions d'euros, comparats en 2015 tan sols 164 ajudes per un import de 3,6 milions d'euros.

A més, el Pla de lloguer assequible que hem aplicat a les vivendes protegides i que concretament, i este matí aixina ho ha anunciat el molt honorable president de La Generalitat, hem bolcat les vivendes protegides, tant les de lloguer com les de lloguer amb opció de compra, al registre d'ofers que preveu la llei per a la funció social de l'habitatge. I hem iniciat, acordat amb el consell de d'administració de l'Eige el divendres, el procés perquè s'apliquen també criteris socials en l'adjudicació d'estes vivendes...

La senyora vicepresidenta primera:

Consellera...

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

...I, el més important en estes mesures, el pagar el deute que vam arrossegar del Partit Popular en matèria d'ajudes a la vivenda, els 240 milions d'euros, més els 40 milions que hem reconegut de la resolució 501 i estem pagant diligentment.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

Pregunta número 388, formulada per la diputada Marian Campello, del Grup Parlamentari Compromís, a la consellera també de Vivenda.

La senyora Campello Moreno:

Gràcies, senyora presidenta.

Bona vesprada, senyora consellera.

Des de fa molts anys el barri Miguel Hernández d'Alacant – jo crec que Miguel Hernández per als demòcrates, barri José Antonio per al Partit Popular – ha patit una gran desprotecció tant per part de la Generalitat valenciana com per part de l'Ajuntament d'Alacant dirigit en aquell moment, recordem, per la senyora Castedo.

Fins i tot el parc de vivenda pública de La Generalitat va ser deixat de banda per la mateixa consellera, condemnant a totes estes vivendes a un futur de difícil recuperació, amenaçades pel deteriorament provocat pels temps que passaven sense manteniment, sense un manteniment correcte, la qual cosa anava fent que foren assaltats, que patiren espolis de les vivendes i, a més, tingueren successives ocupacions no regulades, ocupacions que ara costa regularitzar després de quasi una dècada sense que ningú es preocupara per elles, com passa en alguns casos.

El síndic de greuges ja es va dirigir a La Generalitat i a l'ajuntament perquè es rehabilitara i renovara i es regenerara la zona urbana del barri Miguel Hernández per als demòcrates, barri José Antonio per al Partit Popular... *(Remors)*

La senyora vicepresidenta primera:

Continue, per favor.

La senyora Campello Moreno:

Els barris més afectats de la ciutat per la desídia del Partit Popular, pel que tenim entés, són el barri del Carmen i el barri Miguel Hernández, José Antonio per al Partit Popular. *(Remors)* Els barris més afectats de la ciutat per la desídia... *(Remors)* Puc tornar a repetir-ho si volen.

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor, poden deixar que la diputada s'expresse? *(Remors)*

La senyora Campello Moreno:

A part que el Partit Popular l'anomenava, anava a permetre que se l'anomenara barri José Antonio, a part d'això, la senyora Castedo i la senyora Bonig, que era consellera en aquell moment, es veu que no estaven al que havien d'estar i deixaven milers i milers de persones en cua d'espera per a tindre una vivenda digna esperant eixa adjudicació. És el que els feia patir el Partit Popular.

Ara el govern del botànic aposta per donar activitat al parc públic de vivenda i ja ha anunciat diverses actuacions en els barris, així com un pla d'intervenció integral i sostenible per a aconseguir la normalització i dignificació del barri, que és el que passa quan una consellera i un govern local estan preocupats per les persones i no estan preocupades per anar a festes de pijama.